

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยผู้วิจัยได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้มุขตลก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ผู้สอนนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโยธินบูรณะเพชรบุรี เพื่อให้การศึกษาเป็นไปตามจุดมุ่งหมาย ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นลำดับตามขั้นตอนและหัวข้อ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบแผนการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การดำเนินการทดลอง
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 12 โรงเรียน รวม 2,590 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชาย-หญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ของโรงเรียนโยธินบูรณะเพชรบุรี อำเภอเขาย้อย สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 จำนวน 48 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Random Sampling) ดังนี้

1. สุ่มตัวอย่างจากประชากร (Random Selection) ได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 จำนวน 12 โรงเรียน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับสลาก (Lottery Method) ได้กลุ่มตัวอย่าง 1 โรงเรียน คือ โรงเรียนโยธินบูรณะ เพชรบุรี อำเภอเขาย้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมี นักเรียน 2 ห้องเรียน โดยทางโรงเรียนจัดนักเรียนแต่ละห้องในลักษณะความสะดวกสามารถ

2. สุ่มตัวอย่างเข้ารับวิธีการทดลอง (Random Assignment) ด้วยวิธีการสุ่มแบบสุ่มเป็นกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยวิธีจับสลาก (Lottery Method) เพื่อกำหนดเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้องเรียนที่ 3/1 จำนวน 25 คน เป็นกลุ่มทดลอง ใช้วิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เนื้อเรื่องมุขตลกเป็นสื่อ ห้องเรียน 3/2 เป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 23 คน ใช้วิธีสอนแบบปกติ ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียน โยธินบูรณะเพชรบุรี อำเภอเขาชัย้อย จัดนักเรียนในแต่ละห้องแบบผลัดสัปดาห์ และเมื่อผู้วิจัยทดสอบความเป็นเอกพันธ์ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแล้วพบว่าไม่มีความต่างกัน

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการวิจัยแบบ Randomized Control-group Design (Fraenkel and Wallen, 2000 : 290-291) แบบแผนการทดลองมีลักษณะการทดลอง ดังนี้

ตารางที่ 3.1 แบบแผนการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	สอบก่อนเรียน	ทดลอง	สอบหลังเรียน
ER	O ₁	X ₁	O ₂
CR	O ₃	X ₂	O ₄

ความหมายของสัญลักษณ์

ER	แทน	กลุ่มทดลอง
CR	แทน	กลุ่มควบคุม
O ₁ O ₂	แทน	สอบวัดผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มทดลอง ครั้งที่ 1, 2
O ₃ O ₄	แทน	สอบวัดผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มควบคุม ครั้งที่ 1, 2
X ₁	แทน	แผนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารใช้เนื้อเรื่องมุขตลกเป็นสื่อ
X ₂	แทน	แผนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยวิธีปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการทดลอง และรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อเรื่องมุขตลกเป็นสื่อ จำนวน 10 แผน

1.1 ศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการสอน

1.2 ศึกษาขั้นตอนการจัดกิจกรรมการสอนตามแนวการสอนภาษาอังกฤษ สรุปเป็น 3 ขั้นตอน ของอรพิน พจนานนท์ ซึ่งประกอบด้วย 1) ขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing new Language) 2) ขั้นการฝึก (Practice) 3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)

1.3 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 3 เกี่ยวกับวิสัยทัศน์ สาระ และมาตรฐานช่วงชั้น สาระและมาตรฐาน การเรียนรู้ รายปี ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา การวัดและการประเมินผล

1.4 ศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของกระบวนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบด้วยขอบข่ายเนื้อหา สื่อการเรียนรู้ จิตวิทยาการเรียนรู้ ทฤษฎีการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ ความสามารถของผู้เรียน เจตคติของผู้เรียน รวมทั้งสภาพแวดล้อมและบรรยากาศ ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน

1.5 สร้างสื่อการเรียนรู้ ซึ่งได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เนื้อเรื่องมุขตลก ซึ่งนำเอา เนื้อเรื่องที่เป็นเรื่องขำขัน ตลก ชวนหัวเราะ โดยเนื้อเรื่องมีใช้ในภาษาพูดเป็นส่วนใหญ่ จำนวน 10 แผน โดยใช้ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบ 3P คือ ขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation) ขั้นการฝึก (Practice) และขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ส่วนองค์ประกอบของแผนจัดการเรียนรู้ ได้แก่ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัด และประเมินผล และกิจกรรม การเรียนรู้

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น จำนวน 10 แผน นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาในด้านความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบของแผนการจัดการ เรียนรู้และวัตถุประสงค์ เพื่อปรับปรุงแก้ไขเบื้องต้น

1.7 นำแผนจัดการเรียนรู้ไปทดลองสอนกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนจัดการเรียนรู้ โดยเก็บคะแนนระหว่างเรียน และทำการทดสอบหลังการเรียน นำไปหาค่าประสิทธิภาพ (E1/E2) ได้ค่าประสิทธิภาพ E1 เท่ากับ 81.17 ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ การทดลองหลังเรียน E2 เท่ากับ 83.11 ดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.79

2. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อเรื่องปกติ จำนวน 10 แผน ใช้สำหรับกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายโดยผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้จากหนังสือ เอกสาร และคู่มือครู

2.2 ศึกษาขั้นตอนการสอนเพื่อการสื่อสารแบบ 3 P คือ ขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation) ขั้นการฝึก (Practice) และขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)

2.3 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 3 เกี่ยวกับวิสัยทัศน์ สาระและมาตรฐานช่วงชั้น สาระและมาตรฐานการเรียนรู้รายปี ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา การวัดและการประเมินผล

2.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เนื้อเรื่องปกติ ซึ่งสร้างขึ้นจากเนื้อเรื่องมุขตลก แต่ได้นำมาเรียบเรียงขึ้นใหม่ โดยใช้คำศัพท์ และรูปประโยคที่คล้ายคลึงกัน แต่เมื่ออ่านแล้วจะไม่ตลก ขบขัน ไม่ชวนหัวเราะ จำนวน 10 แผน โดยใช้ขั้นตอนการสอนแบบ 3P คือ ขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation) ขั้นการฝึก (Practice) และขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) และมีเนื้อหาครอบคลุมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน โดยใช้เวลาในการสอนแผนละ 1 ชั่วโมง

2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น จำนวน 10 แผน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา เพื่อปรับปรุงแก้ไข

2.6 นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

นายคณิง กายสอน ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1

นายปฎล เปรมปรีดี ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1

นางสาววาสนา มีลาภ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1

ตรวจสอบด้านความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้และวัตถุประสงค์ (Item Objective Congruence Index : IOC) ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดผล ประเมินผล ระยะเวลาที่ใช้ เพื่อนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2549 : 73) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรวมเท่ากับ 1.00

2.7 นำแผนจัดการเรียนรู้ไปทดลองสอนกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนจัดการเรียนรู้

3. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่มีลักษณะเป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิด 3 ตัวเลือก และแบบเติมคำผสมผสานกัน จำนวน 55 ข้อ โดยกำหนดจุดมุ่งหมายในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ประกอบด้วยทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

3.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่เกี่ยวข้องกับการวัดและการประเมินผล

3.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

3.3 วิเคราะห์เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ที่มีเนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับการสื่อสารทางภาษา จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

3.4 สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 55 ข้อ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ นายคณิง กายสอน ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 นายปลูด เปรมปรีดี ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 นางสาววาสนา มีลาภ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วนำมาวิเคราะห์ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ปรับปรุงข้อสอบข้อที่ดัชนีความสอดคล้อง ไม่อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.95

3.5 นำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนเขาย้อยวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 จำนวน 30 คนที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552

3.6 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาประสิทธิภาพดังนี้

3.6.1 วิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ โดยหาค่าระดับความยาก (Level of difficulty หรือค่า p) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination หรือค่า r) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543 : 142) โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ไว้ใช้เป็นแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 30 ข้อ เพื่อใช้ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) และทดสอบหลังเรียน (Posttest)

3.6.2 วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธี KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richard Son อ้างถึงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543 : 123-125) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8724

4. แบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อเรื่องมุขตลกเป็นสื่อ มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

4.1 ศึกษาความหมาย คำนิยาม และวิธีการวัดความพึงพอใจ และสังเคราะห์ นำมาเพื่อใช้เป็นองค์ประกอบเชิงโครงสร้างของความพึงพอใจ

4.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบบ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

4.3 นำแบบวัดความพึงพอใจที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบ แนะนำ เพื่อแก้ไขสำนวนภาษา และความถูกต้อง ความเหมาะสมของข้อความ แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เป็นรายชื่อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8296

4.4 นำแบบวัดความพึงพอใจที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. เก็บคะแนนจากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

2. เก็บคะแนนจากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

3. เก็บคะแนนจากแบบวัดความพึงพอใจทางการเรียนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

การดำเนินการทดลอง

การทดลองในครั้งนี้ ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ทำการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง วันละ 1 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง โดยชั่วโมงแรก และชั่วโมงสุดท้ายทำการวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน และหลังเรียน ใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบ 3P โดยใช้มุขตลกเป็นสื่อกับกลุ่มทดลอง และใช้วิธีการสอนแบบปกติกับกลุ่มควบคุม โดยเริ่มทำการทดลองตั้งแต่วันที่ 24 สิงหาคม 2552 ถึงวันที่ 16 กันยายน 2552

ตารางที่ 3.2 กำหนดเวลาการดำเนินการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	วัน	เวลา	วิธีสอน	ผู้สอน	หมายเหตุ
กลุ่มทดลอง	จันทร์-อังคาร-พุธ	08.30-09.30	แผนการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสาร โดยใช้เนื้อเรื่อง มุขตลกเป็นสื่อ	ผู้วิจัย	ใช้เวลาเดียว กันตลอด ทั้ง 4 สัปดาห์
กลุ่มควบคุม	จันทร์-อังคาร-พุธ	10.30-11.30	แผนการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสาร โดยใช้วิธีปกติ	ผู้วิจัย	เริ่ม 24 สิงหาคม - 16 กันยายน 2552

การทดลองในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองโดยมีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. สร้างความคุ้นเคยกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ก่อนทำการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษ และวัดความพึงพอใจของนักเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบวัดความพึงพอใจ และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง โดยใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษ แบบ 3P โดยใช้เนื้อเรื่องมุขตลกเป็นสื่อกับกลุ่มทดลอง และใช้วิธีการสอนโดยใช้เนื้อเรื่องแบบปกติกับกลุ่มควบคุม ดังมีขั้นตอนต่อไปนี้

ตารางที่ 3.3 ตัวอย่างเปรียบเทียบแผนการจัดการเรียนรู้สอนภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อเรื่องมุขตลก เป็นสื่อของกลุ่มทดลอง และแผนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อเรื่องปกติของกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง แผนการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อเรื่องมุขตลกเป็นสื่อ	กลุ่มควบคุม แผนการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อเรื่องปกติ
<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>ครูสนทนา/เล่นเกม/ร้องเพลง</p> <p>ชั้นการสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูเล่าเรื่องมุขตลกให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง นักเรียนฟังอย่างตั้งใจ และให้นักเรียนเดา ความหมายของเรื่องทั้งหมด ครูอ่านออกเสียงคำศัพท์ และให้นักเรียนออกเสียงตามทั้งห้อง/เป็นกลุ่ม/ทีละคน ครูให้นักเรียนเดาความหมายของคำศัพท์ทีละคน/หรือส่งตัวแทนกลุ่ม เพื่อให้ความหมายของ คำศัพท์/แข่งขันกันเป็นรายบุคคล หรือแข่งขันเป็นกลุ่ม เพื่อหาความหมายที่ถูกต้อง นักเรียนและครูช่วยกันสรุปความหมายของ คำศัพท์อีกครั้ง/นักเรียนบันทึกความหมายของ คำศัพท์ ครูอ่านออกเสียงเรื่องมุขตลกอีกครั้ง/ให้นักเรียนอ่านตามทั้งกลุ่ม/ทีละคน ครูให้นักเรียนเล่าเรื่องมุขตลกด้วย ภาษาอังกฤษของตนเองตามความเข้าใจ/ครู ตรวจสอบความถูกต้อง/แก้ไขข้อบกพร่อง 	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>ครูสนทนา/เล่นเกม/ร้องเพลง</p> <p>ชั้นการสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูอ่านบทอ่านทั่ว ๆ ไปให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง นักเรียนฟังอย่างตั้งใจและให้นักเรียนเดาความหมาย ของเรื่อง ครูอ่านออกเสียงคำศัพท์ และให้นักเรียนออกเสียงตามทั้งห้อง/เป็นกลุ่ม/ทีละคน ครูให้นักเรียนเดาความหมายของคำศัพท์ทีละคน/หรือส่งตัวแทนกลุ่ม เพื่อให้ความหมายของ คำศัพท์/แข่งขันกันเป็นรายบุคคล หรือแข่งขันเป็นกลุ่ม เพื่อหาความหมายที่ถูกต้อง นักเรียนและครูช่วยกันสรุปความหมายของ คำศัพท์อีกครั้ง/นักเรียนบันทึกความหมายของ คำศัพท์ ครูอ่านออกเสียงบทอ่านอีกครั้ง/ให้นักเรียนอ่านตามทั้งกลุ่ม/ทีละคน ครูให้นักเรียนเล่าเรื่องจากบทอ่านด้วย ภาษาอังกฤษของตนเอง/ ครูตรวจสอบความถูกต้อง/แก้ไขข้อบกพร่อง
<p>ขั้นสรุป</p> <p>นักเรียนนำคำศัพท์มาแต่งประโยค/ช่วยกันเขียน เรื่องเลียนแบบโดยใช้เค้าโครงเรื่องเดิม/เขียนเรื่อง ใหม่โดยใช้คำศัพท์ในเนื้อเรื่อง</p>	<p>ขั้นสรุป</p> <p>นักเรียนสรุป/แต่งประโยค/เขียนเรื่อง เลียนแบบ/หรือเขียนเรื่องใหม่โดยใช้คำศัพท์ในเนื้อ เรื่องจากบทอ่าน</p>

4. ขณะทำการทดลองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้อีก 4 ครั้ง ๆ ละ 10 คะแนน โดยใช้ข้อทดสอบจำนวน ครั้งละ 10 ข้อ
5. เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้ข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดียวกันกับข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการทดลอง โดยได้นำข้อทดสอบนั้นมาสลับข้อเสียใหม่
6. นำคะแนนที่ได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ของทั้งกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลองไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ
7. นำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจไปสอบถามนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปวิเคราะห์และหาคุณภาพด้วยวิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. การหาคุณภาพเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
หาค่าความเที่ยงตรง ด้วยการคำนวณความสอดคล้องระหว่างเครื่องมือกับเนื้อหา โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญเชิด ภิญ โยอนันตพงษ์, 2545 : 95)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเครื่องมือกับเนื้อหา
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
สถิติพื้นฐานที่ใช้คือค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
 - 3.1 สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ทั้งสองกลุ่ม โดยใช้สูตร t-test แบบ t-Dependent
 - 3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้สูตร t-test แบบ t-Independent

3.3 เปรียบเทียบความพึงพอใจทางการเรียนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4. สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของแผนจัดการเรียนรู้ใช้สูตรคำนวณ ดังนี้ (กองการวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ, 2545 : 57-58)

$$E1 = \frac{\sum X}{\frac{N}{A}} \times 100 \quad \text{หรือ} \quad E1 = \frac{\bar{X}}{A} \times 100$$

E1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X$ คือ ผลรวมของคะแนนนักเรียนที่ได้จากการวัดระหว่างเรียน

A คือ คะแนนเต็มของแบบวัด

N คือ จำนวนนักเรียน

$$E2 = \frac{\sum X}{\frac{N}{B}} \times 100 \quad \text{หรือ} \quad E2 = \frac{\bar{X}}{B} \times 100$$

E2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ได้จากคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด

$\sum Y$ คือ คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน

B คือ คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน

หาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม โดยการวิเคราะห์คะแนน ใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{ค่าดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน} - \text{คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน}}{\text{คะแนนเต็มหลังเรียน} - \text{คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน}}$$